ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ

ΠΑΝΑΡΕΤΟΥ ΤΡΑΝΤΑ
ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΤΑΜΠΟΥΡΑΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

معارف نظارت جلیله سنك ٦٦٥ نومرولی و ٢٤ شباط ٣٢٠
تاریخلی رخصتنامه سیله طبع اولنمشدر.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ
Σ ΑΔΕΛΦΩΝ ΓΕΡΑΡΔΩΝ

1905

Α
ΤΚΑ
3500

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ

ΠΑΝΑΡΕΤΟΥ ΤΡΑΝΤΑ

ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΤΑΜΠΟΥΡΑΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

معارف نظارت جلیله‌سنك ٦٦٥ نومرولی و ٢٤ شباط ٣٢٠
تاریخلی رخصتنامه‌سیله طبع اولنمشدر.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΤΥΠΟΙΣ ΑΔΕΛΦΩΝ ΓΕΡΑΡΔΩΝ

1905

Αγ

Πᾶν ἀντίτυπον θέλει φέρει τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἐκδότου, ἄλλως εἶναι κλοπιμαῖον καὶ καταδιώκεται κατὰ τὸν νόμον.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀδελφῶν Γεράρδων

Γαλατᾶ, Πεμπτοπάζαρον, ἀριθ. 17-19.

(285)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΑΡ. 2904
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΚΑ ΤΟΥ ΚΤΗΤΩΡ ... ΣΙΔΕΡΙΔΗΣ ... ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ

ΤΟΙΣ

ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΙΣ ΓΕΡΟΥΣΙ

ΑΓΙΩι ΧΑΛΚΗΔΟΝΟΣ κ. κ. ΓΕΡΜΑΝΩι

ΚΑΙ

ΑΓΙΩι ΔΕΡΚΩΝ κ. κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΩι

ΣΕΒΑΣΤΟΙΣ ΜΟΙ ΠΑΤΡΑΣΙ ΚΑΙ ΚΗΔΕΜΟΣΙ

ΤΕΚΜΗΡΙΟΝ ΒΑΘΥΤΑΤΗΣ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ

Η ΒΙΒΛΟΣ ΑΥΤΗ ΕΥΓΝΩΜΟΝΩΣ

ΑΝΑΤΙΘΕΤΑΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Σεβασμιώτατοι !

Τὸν δίκαιον καὶ ὀφειλόμενον Ὑμῖν εὐγνωμοσύνης φόρον ἀποτίων, μικρὸν δεῖγμα ταύτης τὴν βίβλον τήνδε ἀνατίθημι. Τίσι γὰρ ἄλλοις δικαιότερον ἠδύνατο ἀνατιθῆναι ἡ βίβλος αὕτη ἢ Ὑμῖν τοῖς ἐν Ἱεράρχαις ἐπὶ ζέοντι ὑπὲρ τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως ζήλῳ, καὶ τοῖς διαπρέπουσι ἐν τοῖς ὁμοεθνέσι ἐπ' ἀκραιφνέσι φιλογενείας αἰσθήμασι; Δέξασθε τοίνυν, Φιλογενέστατοι Ἄνδρες καὶ Χριστιανικώτατοι Ἱεράρχαι, εὐμενῶς τὰ ἡμέτερα ταῦτα ψελλίσματα, ἃ νεαρὰ καρδία ὑπὸ τῆς εὐνοίας Ὑμῶν ἐμπεφυσημένη, ἐτόλμησε προσενεγκεῖν Ὑμῖν, καὶ μὴ ἀπαξιώσητε τὰς τοῦ ἄκρου πρὸς Ὑμᾶς σεβασμοῦ ἐνδείξεις μου

μεθ' ὧν διατελῶ

ἐλάχιστον πνευματικὸν τέκνον

Ο ΠΟΝΗΣΑΣ

ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ ΤΡΑΝΤΑΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ

ΤΟΥΔΕ ΚΤΗΤΩΡ
ΞΕΝΟΦΩΝ Α. ΣΙΔΕΡΙΔΗΣ
ΕΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ

Ὁ καλλωπιστὴς μεταβάλλει τὸ δοθὲν αὐτῷ πρὸς ἐργασίαν τῆς ἀρετῆς μέσον καὶ ὄργανον τὸ σῶμα εἰς εἴδωλον, ὅπερ θεοποιεῖ μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ὀρέξεων καὶ ἐπιθυμιῶν.

Ἡ ἀληθὴς μετριοφροσύνη δὲν ἐπιδεικνύει μετὰ κόμπου τὴν ἀρετήν, ἀλλ' οὐδὲ θυσιάζει ποτὲ αὐτὴν εἰς τὴν τῶν μωρῶν κρίσιν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ φιλία δὲν ζητεῖ τὴν ἰσότητα, ἀλλὰ τὴν παράγει.

Ἐκ τῆς αἰωνιότητος τοῦ χρόνου ἕπεται ἀναγκαίως ἡ αἰωνιότης τοῦ κόσμου.

Ἡ ἀγάπη τῆς δόξης, ὀρθῶς κανονιζομένη εἶναι ἡ φιλοτιμία, ἥτις γεννᾷ τὴν ἅμιλλαν καὶ τὴν φιλοπονίαν, καὶ εἶναι ἡ ἀφετηρία πάσης προόδου.

Μάτην τὰ πάθη νομίζονται ἀδάμασια· αὐτὰ ἔχουσι δεσπότην· οὗτος εἶναι τὸ λογικόν.

Ἡ εἰλικρίνεια ἀφοπλίζει τοὺς ἐναντίους, ἐλαττόνει μετὰ τιμῆς τὸ σφάλμα, ὅπερ δι᾿ ἀρνήσεως ἢ διὰ σαθρῶν δικαιολογημάτων ἤθελέ τις αὐξήσει καὶ διεγείρει ἐνδοιασμὸν ὠφέλιμον ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν διατεθειμένων νὰ ὑπερασπίσωσι τὴν γενομένην πρᾶξιν ὡς ὀρθὴν καὶ δικαίαν.

Ἡ τῆς ἰδίας ἀθωότητος συναίσθησις ἐστιν ἡ ὑψίστη ἡδονή.

Παρθένε γίνωσκε τοὺς πολυειδεῖς κινδύνους, τοὺς ἀπειλοῦντας τὴν ἀθωότητά σου, καὶ παράλαβε κατ᾿ αὐτῶν τὰ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ σου κείμενα ὅπλα· τὴν αἰδῶ, τὴν ἠθικὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν τῶν τρόπων μετριότητα.

Ἡ φύσις πλάσσει, ἀλλ᾿ ἡ βούλησις μεταβάλλει.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ πνευματικὴ ζωὴ ἔχει ὡς τροφὴν τὰς ἐννοίας καὶ ἰδέας, ὡς ζωογόνον ἀέρα τὸ συναίσθημα, ὡς ἄσκησιν τῶν πνευματικῶν δυνάμεων τὰς πράξεις τῆς βουλήσεως.

Ἡ ἀγαθοποιία ἄνευ περισκέψεως γενομένη, ἐνισχύει ἐνίοτε τὴν κακίαν.

Πρόσεχε μὴ διαταράξῃς τὴν ἡσυχίαν εὐτυχοῦς τινος ψυχῆς· διεγείρων ἐν αὐτῇ πάθος μὴ συνᾷδον πρὸς τὰς περιστάσεις τοῦ βίου σου·

Αἱ οἰκιακαὶ μέριμναι παράγουσι τὴν οἰκιακὴν εὐδαιμονίαν.

Τὸ μειδίαμα ἡ φαιδρότης συμπαρασύρουσιν ἀναποφεύκτως κοινωνίαν ὅλην καὶ μεταδίδονται μάλιστα καὶ εἰς τὸν σκαιότερον ἄνθρωπον, ὅστις ἀκουσίως φαιδρύνεται ἐνώπιον εἰκόνος εἰλικρινοῦς χαρᾶς.

Δὸς τὸ παράδειγμα εὐγενοῦς εὐσταθείας, ὅταν ἡ διαφθορὰ σὲ περικυκλώνῃ καὶ ἀπειλεῖ τὴν ἀρετήν σου.

Ὁ ἄνθρωπος τὸ μὲν βέλτιον εὑρίσκει διὰ τῆς φρονήσεως ἐν ταῖς ἐξωτερικαῖς περιστάσεσι, τὸ δὲ βέλτιστον, ἤτοι τὴν ψυχικὴν εὐδαιμονίαν, μόνον ἐν ἑαυτῷ διὰ τῶν ἀρετῶν ἀποθησαυρίζει.

Τί ὠφελεῖ ἡμᾶς ἡ τῶν ἄλλων ἐπιείκεια καὶ συγγνώμη ὅταν ἡ ἡμετέρα συνείδησις ἀδυσωπήτως ἐξανίσταται καθ' ἡμῶν;

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ὁ ἐξ ὑπερβολικῆς κατεχόμενος εὐαισθησίας ἀπόλλυσι τὸν ἀνδρικὸν αὑτοῦ χαρακτῆρα.

Ἡ ἁγνότης τῆς καρδίας τὸ ὕψιστον τοῦτο ἀγαθὸν παντὸς ἀνθρώπου ἐστὶν ὁ λαμπρότερος κόσμος τῆς παρθένου.

Ἀπεχε τῶν συναναστροφῶν ἐκείνων, ὧν τὰ ἤθη καταδικάζει ἡ εἰσέτι καθαρὰ συνείδησίς σου.

Ψυχαί τινες ἐπλάσθησαν διὰ νὰ ἀφοσιῶνται πάντοτε, ἄλλαι δὲ διὰ νὰ προτιμῶσι τὰ συμφέροντα αὐτῶν ἀπέναντι τοῦ ὑλικοῦ κόσμου.

Ἡ γυνὴ εἶναι μυστήριον· Ὅταν γίνῃ σύζυγος τότε ἀποκαλύπτονται αἱ ἀγαθαὶ καὶ αἱ κακαὶ αὐτῆς ἰδιότητες. Τότε καθίσταται ἢ ὁ ἄγγελος τῆς εἰρήνης ἢ τὸ πνεῦμα τῆς ἀπειθείας καὶ τῆς δυστυχίας τοῦ οἴκου.

Ἡ ἀγριότης εἶναι ἐν τῷ ἠθικῷ κόσμῳ ὅ,τι ἡ παραφροσύνη ἐν τῷ πνευματικῷ.

Ἡ γυνὴ εἶναι ἡ καρδία τοῦ οἴκου, ἀλλ' ὀφείλει νὰ ὑποτάσσηται εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ νοῦ, ὃν ἀντιπροσωπεύει ὁ ἀνήρ.

Ἡ ἀρετὴ μεταβάλλει τὸν ξηρὸν βράχον εἰς λιμῶνα χλοερόν, τὸν ἀτελῆ ἄρτον εἰς ἑστίασιν πολυτελῆ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ λέξις ἥτις ἐκφράζει ἅπασαν τὴν χάριν τῆς γυναικός, ἐστὶν ἡ λέξις ἀθωότης.

Ἐν μέσῳ τῶν μεγάλων καὶ λαμπρῶν παραδειγμάτων αἱ ψυχαὶ ἐρεθίζονται καὶ ἠλεκτρίζονται τρόπον τινὰ ἀμοιβαδόν, καὶ ἐκ τούτου προκύπτουσιν ἐκεῖνα τὰ ὑψηλὰ ἔργα τῆς ἀνδρείας, τῆς γενναιόττητος, τῆς ἀρετῆς, τῆς μαθήσεως, τὰ ὁποῖα συγκροτοῦσι τὴν δόξαν ἑνὸς ἔθνους ἢ ἑνὸς αἰῶνος.

Ἓν σφάλμα μητρὸς ἀμαυροῖ πάσας τὰς ἀρετὰς αὐτῆς· αἱ οὐχὶ ἀγαθαὶ τῆς μητρὸς κρίσεις καὶ κλίσεις καθιστῶσι τὸν οἰκογενειακὸν βίον κόλασιν ἐπίγειον, ὡς αἱ ἀρεταὶ αὐτῆς καθιστῶσι τὸν οἶκον παράδεισον.

'Απειρία ἀνατροφὴ πολλάκις πλημμελής, αἴσθημα ἀνώτερον τῆς κρίσεως, ἰδοὺ φοβεροὶ κίνδυνοι διὰ τὴν γυναῖκα.

Ἡ λύπη οὐδόλως ἐπαναφέρει εἰς τὴν ζωὴν τὰς σκιὰς τοῦ παρελθόντος, ἡ δὲ φροντὶς οὐδαμῶς λύει τὸ αἴνιγμα τοῦ μέλλοντος.

Οἱ ἐπιχειροῦντες νὰ ἐξομοιώσωσιν ἐν πᾶσι τὴν γυναῖκα πρὸς τὸν ἄνδρα, ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιτύχωσι θὰ κατέστρεφον πᾶν ὅ,τι ὑπάρχει ἐξοχώτερον, πολυτιμότερον καὶ θελκτικώτερον ἐν τῇ γυναικείᾳ φύσει.

Τὸ περὶ τῆς ἐνδυμασίας ἔθος μεταβάλλεται ἀνὰ πᾶσαν τοῦ ἔτους ὥραν, ἡ δὲ αἰδὼς ἀπὸ χιλιάδων ἐνιαυτῶν μένει τὸ μᾶλλον ἐπαγωγὸν θέλγητρον τῆς γυναικός.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ὁ διὰ τὸν φόβον τῶν μεριμνῶν ἀποφεύγων τὸν ἔγγαμον βίον, περιπίπτει εἰς τὰς λυπηρὰς περιστάσεις τοῦ ἀγάμου.

Ἐὰν ὁ ἄνθρωπος τοῦ ὁποίου τὸ πνεῦμα εἶναι καλλιεργημένον, φθάσῃ εἰς τὴν γνῶσιν ἑαυτοῦ, τοῦτο κατορθόνει μόνον καὶ μόνον, διότι ἔμαθε νὰ θεωρῇ ἑαυτὸν ὡς μέρος ἑνὸς ὅλου καὶ συνέχειαν μὲ ἄλλα μέρη τοῦ αὐτοῦ ὅλου.

Ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου, ἡ διὰ τῆς ἀρετῆς καθαγιασθεῖσα καὶ λαμπρυνθεῖσα, ἡ διὰ τῆς θρησκείας ἀπὸ τῶν δεσμῶν τῆς ἡδυπαθείας ἀποσπασθεῖσα, βλέπει ἐναργέστερον τῆς ψυχῆς τῆς ἐν τῇ κόνει κατακειμένης καὶ διὰ τὴν κόνιν ζώσης.

Οἱ διαλογισμοὶ εἶναι πράξεις σιωπηλαί, αἱ δὲ ἀποπλανήσεις τῆς φαντασίας ἄφωνα ἁμαρτήματα.

Ὁ κάλλιστος νέος δύναται νὰ γίνῃ κάκιστος σύζυγος ὅταν τύχῃ κακοτρόπου συζύγου καὶ τἀνάπαλιν, ὁ κάκιστος νέος δύναται νὰ γίνῃ ὁ κάλλιστος σύζυγος ὅταν εὐμοιρήσῃ συνετῆς καὶ φρονίμου γυναικός.

Πτωχότατος τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς εἶναι ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον δὲν ὑποστηρίζει ἐν ταῖς συμφοραῖς οὔτε τοῦ βελτίονος ἡ ἐλπὶς οὔτε ἡ παραμυθητικὴ φωνὴ τῆς φιλίας.

Ὁ ἐγωϊσμὸς εἶναι τὸ δηλητήριον τὸ λυμαινόμενον τοὺς ἁγιοτάτους δεσμοὺς τοῦ αἵματος καὶ τῆς φιλίας, εἶναι τὸ ἔναυσμα τῆς ἔριδος, ἡ δᾲς τῆς διχονοίας ἐν τοῖς κόλποις τῆς οἰκογενείας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ κοινὴ γνώμη αὐξάνει πέραν τῆς ἀληθείας τὰ ἐλαττώματα καὶ τὰς κακίας ἐκείνου, οὗτινος ἅπαξ ἐγένετο γνωστὴ ἡ ὑπόκρισις.

Ἡ κρίσις τῶν ἀτόμων ταλαντεύεται κατὰ τὸ ῥεῦμα τῶν κοινῶν συμπαθειῶν.

Ἅλυσις ἐνίοτε πονηρῶν αἰσθημάτων καὶ κακιῶν αἰφνιδίως περιβάλλει καὶ περισφίγγει καὶ τὴν ἀθωοτέραν καρδίαν.

Αἱ μορφαὶ ἀλλοιοῦνται καὶ καταστρέφονται ἀλλ' ἡ ζωὴ διαμένει καὶ αὖθις ζωοποιεῖ τὴν καταπεσοῦσαν κόνιν.

Αἱ φροντίδες ἀποτελοῦσι μίαν τῶν μεγαλειτέρων ἡμῶν βασάνων, οὐχὶ διότι αὐταὶ καθ' ἑαυτὰς εἰσὶ δυστυχήματα, ἀλλὰ διότι οἱ θνητοὶ μεταβάλλουσιν αὐτὰς εἰς βάσανον διὰ τῆς μικροψυχίας.

Ἅπασαι αἱ δυστυχίαι τοῦ βίου εἰσὶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τοιαῦται οἵας πλάσσει αὐτὰς τὸ φανταστικὸν καὶ ἡ εὐαισθησία ἡμῶν.

Ὅσον πλειότεραι αἱ φροντίδες, τοσοῦτον συνεχέστεροι οἱ πρὸς τὸν Θεὸν διαλογισμοί.

Ἡ μὲν θλῖψις εἶναι κοῖνον, ἡ δὲ ἐλπὶς δρόσος αὐτοῦ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ ὁδὸς τῆς κακίας ἐστὶ κατάντης καὶ ὀλισθηρά, αἱ δὲ ἁμαρτίαι διὰ τοῦ ἰδίου αὐτῶν βάρους σύρουσιν ἡμᾶς πρὸς τὴν ἄβυσσον.

Ἡ ζωὴ ἔχει ἀξίαν μόνον ἐφ' ὅσον χρησιμεύει εἰς τὴν τελειοποίησιν τῶν ἡμετέρων ψυχῶν, εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἰδιοτήτων τοῦ πνεύματος ἡμῶν καὶ εἰς ὠφέλειαν τῶν ὁμοίων ἡμῶν.

Ἡ προσευχὴ δὲν πρέπει νὰ γίνηται παίγνιον τῆς μνήμης, ἀλλὰ πρέπει νὰ πηγάζῃ ἀπὸ τῆς καρδίας καὶ ἀπὸ πληρεστάτης συνειδήσεως.

Ἀρχὴ τῆς ἀχαριστίας εἶναι ἀνοίκειόν τι πάθος, ὅπερ καταλαμβάνει τὴν ἡμετέραν καρδίαν καὶ κατὰ μικρὸν καθίστησιν αὐτὴν καταγώγιον πάσης διαφθορᾶς.

ʽΟ ἀγαθὰ φρονῶν οὐδένα φοβεῖται κίνδυνον ἢ κώλυμα κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀγαθῶν προθέσεών του, διότι τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ ἀντλεῖ ἐκ τοῦ Θεοῦ, τὰ δε ἐλάχιστα τῶν μέσων εἰσὶν αὐτῷ ἀποχρῶντα πρὸς πραγματοποίησιν παντὸς χρησίμου, παντὸς σωτηρίου, καίτοι κατ᾽ ἀρχὰς φαινομένης δυσχερεστάτης τῆς πραγματοποιήσεως ταύτης.

Τὴν ἀληθῆ ἀγάπην ἀκολουθεῖ καὶ ἀληθὴς εὐδαιμονία.

ʼΟσον μάλιστα ῥέπει ἡ μνήμη ἡμῶν πρὸς τὴν λήθην τῆς ἀγάπης, τῆς ὑπὸ τῶν ἄλλων προσφερομένης ἡμῖν ἔργῳ τε καὶ λόγῳ τοσοῦτον βαθύτερον ὀφείλομεν νὰ ἐγχαράξωμεν τὰς προφοσρὰς αὐτῆς ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν ἀνεξαλείπτοις γράμμασιν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Οὐδὲν συνδέει στενώτερον τοὺς ἀνθρώπους πρὸς ἀλλήλους ὅσον ἡ λεπτότης τῶν αἰσθημάτων, ἡ ἀποδίδουσα μεγάλην ἀξίαν εἰς τὴν φιλίαν καὶ εἰς τοὺς τρόπους δι᾽ ὧν δεικνύεται ἢ τεκμαίρεται ἡ ἀμοιβαία ἀγάπη.

Οὐδεμία πληγὴ εἶναι ἀλγεινοτέρα τῆς ὑπὸ ἀγαπητῆς χειρὸς προξενουμένης.

ʺΟσον πλειοτέρας αἰτίας ἔχει ὁ ἄνθρωπος ἵνα φοβῆται τὸ μέλλον, τοσοῦτον σμικροτέρα ἐστὶν ἡ ἀξία τῆς καρδίας του, ἢ σπανιωτέρα ἡ εὐσέβεια αὐτοῦ.

ʺΟσον ἱλαρότερον καὶ θαρραλεώτερον προσβλέπει ὁ ἄνθρωπος τὰς μηκέτι ὑπαρξάσας ἡμέρας, τοσοῦτον καθαρωτέρα ἐστὶν ἡ ψυχή του, τοσοῦτον ἀληθεστέρα ἡ θρησκεία αὐτοῦ.

Η ἐσωτερικὴ ἀξία καὶ ἡ ἐγκάρδιος περὶ τὸν Θεὸν εὐσέβεια τῶν ἀνθρώπων γίνονται καταφανεῖς οὐχὶ τόσον ἀπὸ τῶν περὶ τοῦ παρελθόντος καὶ περὶ τοῦ παρόντος ἰδεῶν αὐτῶν, ὅσον ἀπὸ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν θεωροῦσι τὸ μέλλον.

Ἡ φιλοκέρδεια καὶ ἡ πρὸς τὴν ἡδυπάθειαν κλίσις, ἡ τῆς ψευδοῦς δόξης ἐπιθυμία, εἰσὶν οἱ μόνοι μοχλοὶ δι' ὧν τὰ πάντα κινοῦνται καὶ ἀπὸ τῆς ἀδρανείας καὶ ἀπροσεξίας των ἀποσπῶνται οἱ πλεῖστοι τῶν θνητῶν.

Εἰς τοὺς λατρευτὰς τῆς πολυτελείας ἡ πτωχεία φαίνεται αἰσχροτέρα τῆς κακίας, μᾶλλον δὲ ἄξιον περιφρονήσεως τὸ ἀποτετριμμένον ἔνδυμα ἢ τῶν ἠθῶν καὶ τῶν φρονημάτων ἡ διαφθορά.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀνώτατος τοῦ καλοῦ γνώμων εἶναι ὁ Θεὸς καὶ οὐχὶ ὁ κόσμος.

Ἡ ὁδὸς τῆς ζωῆς δὲν εἶναι ἐκείνη εἰς ἣν σπεύδουσιν οἱ πολλοὶ οἱ δοῦλοι τῶν ἰδίων παθῶν, ἀλλ' ἐκείνη πρὸς ἣν καλοῦσιν ἡμᾶς ἡ ἀλήθεια, ἡ θρησκεία καὶ ἡ συνείδησις.

Ὅταν δυστυχῇς χάριν τῆς δικαιοσύνης, τὰ παθήματά σου οὐδαμῶς ἀλλοιοῦσι τὴν ἀληθῆ σου εὐδαιμονίαν.

Ὅπου παρουσιάζεται φίλος τις τῆς ἀληθείας ὁμιλῶν ὑπὲρ αὐτῆς ἢ ἐργαζόμενος κατὰ τοῦ ψεύδους, γενοῦ αὐτῷ παραστάτης καὶ συναντιλήπτωρ, συναγωνίζου καὶ σύμπασχε, καὶ συγκαρτέρει ὁ δὲ μισθὸς ἐκείνου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἔσεται καὶ μισθός σου.

Ἡ θρησκεία μακρὰν τοῦ νὰ καθιστᾷ ἡμᾶς μελαγχολικοὺς καὶ δυσθύμους, ἡδύνει καὶ ἐνισχύει τὴν χαρὰν ἡμῶν καὶ ἐν ταῖς ὥραις τοῦ πόνου διδωσι τῇ ψυχῇ τὸ ἀτρόμητον ἐκεῖνο μεγαλεῖον, οὗτινος ἡ συναίσθησις εἶναι γλυκυτέρα πάσης ἄλλης ἡδονῆς.

Ἡ εὐσέβεια εἶναι ἀκτὶς φωτὸς φωτίζουσά πάντας ἐν τῷ πνευματικῷ κόσμῳ· χωρὶς αὐτῆς πανταχοῦ ἐπικρατεῖ σκότος, σύγχισις, ἀπώλεια.

Ἡ χαρὰ καὶ ἡ λύπη δοκιμάζουσαι τὸν ἄνθρωπον βελτιοῦσιν αὐτόν.

Οἱ στεναγμοὶ τῶν δεινῶν μας εἰσὶ κατηγορίαι καθ' ἡμῶν αὐτῶν καθ' ὅτι ὁ κόσμος εἶναι τὸ κάτοπτρον μας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Γενοῦ βελτίων καὶ ἡ μοῖρά σου θέλει βελτιωθεῖ.

Τὰ ἄνευ τῆς ἡμετέρας ὑπαιτιότητος συμβαίνοντα ἡμῖν παθήματα ἀποτελοῦσι σχολεῖον σοφίας καὶ μεγαλοψυχίας διά τε τὸν πάσχοντα καὶ διὰ τὸν παρεστηκότα μάρτυρα.

Ὅστις πάσχει ἢ παρίσταται πάσχοντι νὰ βελτιωθῇ, κλείει τὰ ὦτα αὐτοῦ εἰς μέγα μάθημα τῆς θείας Προνοίας.

Ὁ θεραπεύων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἐλλείψεων καὶ τῶν ἀτελειῶν αὐτῆς, ὁ κόσμος εἰς οὐδὲν ἰσχύει νὰ λυπῇ αὐτὸν τοσοῦτον βαθέως.

Ὁ μετρίως ἔχων πρὸς πάντα τὰ ἀφορῶντα αὐτὸν οὐδέποτε θέλει αἰσθανθεῖ τὴν ὑπερβολὴν τῆς δυστυχίας.

Ἡ ἀρετὴ εἶναι ἡ μόνη αἰωνία τιμὴ τῆς ὁποίας οὐδείς ποτε δύναται νὰ ἀμαυρώσῃ τὴν λάμψιν·

Μόνη ἡ θρησκεία παρέχει τὰ κατάλληλα τῆς ψυχῆς ἀντιφάρμακα εἰς τὰς πληγὰς τῆς ψυχῆς.

Πλοῦτος ἀληθὴς εἶναι τὸ νὰ δύναται νὰ καθιστᾷ τις ἄλλους εὐτυχεῖς.

Αἱ κακαὶ κλίσεις εἶναι ἅλυσις ἥτις κρατεῖ ἡμᾶς δεδεμένους πρὸς τὰ γήϊνα καὶ τὰ φθαρτὰ καὶ κωλύει τὴν πρὸς τὰ οὐράνια ἐλευθέραν τῆς ψυχῆς πτῆσιν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Συχναὶ αἰτιάσεις ἐπαναλαμβανόμεναι ἔστω καὶ μετὰ παιδιᾶς, ὀνειδισμοὶ ἕνεκεν παρελθόντος σφάλματος ἢ ἀδικήματος, διαχέουσιν ἐνίοτε ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν συζύγων πικρίαν ἣν δυσκόλως διαλύει τις.

Πρέπει νὰ διακηρύττωμεν τὴν ἀλήθειαν καὶ ὅταν ἀκόμη θέλωμεν ν' ἀποφύγωμεν τὸν θόρυβον καὶ ὅταν ἀκόμη εὑρίσκομεν τὴν κίνησιν τὴν πυρετώδη τῆς κοινωνίας πλήρη πικρίας καὶ ἀπογοητεύσεως.

Ἡ τύχη οὐδὲν εἶναι εἰμὴ ἁπλῆ ἀναφορὰ καὶ συνδρομὴ τυχαίων μὲν ὡς πρὸς ἡμᾶς πραγμάτων ἐξ ὧν δὲν δυνάμεθα νὰ προφυλαχθῶμεν μήτε νὰ τὰ ἐμποδίσωμεν, ἀναγκαίων δὲ ὡς πρὸς τοὺς γενικοὺς νόμους τῆς φύσεως, ἀφ' οὓς ἐξαρτώμεθα.

Ὁ μὲν ἀνὴρ ἔχει καρδίαν ἄνευ αἰσθήματος, ἡ δὲ γυνὴ αἴσθημα ἄνευ καρδίας.

Ἡ ἀγάπη συνέλκει καὶ συσφίγγει αὖθις ὅσα ὁ χρόνος ἐχώρισε καὶ συνενόνει τὰ πνεύματα τῶν παρελθόντων καὶ τῶν μελλόντων αἰώνων.

Ἄν ἡ τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴ ἐγεννᾶτο μόνον διὰ τὴν πτερόεσσαν στιγμὴν τῆς γηΐνης ζωῆς δὲν εἶχε βεβαίως ἀνάγκην τῶν ἐξόχων προτερημάτων, δι' ὧν ἡ χεὶρ τοῦ Θεοῦ ἐπροίκησεν αὐτήν.

Τότε μόνον δυνάμεθα νὰ διακρίνωμεν τὴν κολακείαν ἀπὸ τὸν εἰλικρινῆ ἔπαινον, ὅταν δὲν μᾶς τυφλόνῃ ἡ φιλαυτία.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ βαρυτέρα καὶ ἀνυπόφορος ποινὴ εἰς τὸν κενόδοξον εἶναι ἡ καταφρόνησις.

Ἡ ἀγάπη προϋποθέτει προτέρημα καὶ ὁ σεβασμὸς ἀρετήν.

Οὐδεὶς μισεῖ καὶ φθονεῖ ἑαυτὸν ὅσον ὁ ἀχαλίνωτος καὶ παράφρων φιλήδονος.

Ἡ ἀρετὴ ἀρχίζει ὁπόταν ἔχῃ τις γενναιότητα νὰ κάμῃ καλὸν εἰς τὸν ἀδικήσαντα.

Θαύμαζε καὶ ἀγάπα τὴν ἀρετήν, ὅπου δήποτε καὶ ἂν ἀπαντήσῃς αὐτήν, εἴτε ἐν ἐπιχρύσοις μεγάροις, εἴτε ὑπὸ τὴν πενιχρὰν στέγην πτωχικῆς καλύβης.

Ἡ θέα ἀγνώμονος παροργίζει κοινῶς καὶ φέρει ἀηδίαν· ὅστις ὅμως ἔχει τὴν γενναιότητα νὰ νικήσῃ αὐτὴν τὴν εὐκολοτάτην ἀποστροφήν, ὅστις δύναται τυχούσης νέας περιστάσεως νὰ εὐποιήσῃ ἐκείνους τοὺς ἰδίους, οἵτινες ἐφάνησαν ἄλλοτε πρὸς αὐτὸν ἀχάριστοι, αὐτὸς εἶναι ὁ ὄντως ἄξιος τῆς προσηγορίας τοῦ μεγάλου, γενναίου καὶ μεγαλοψύχου.

Μὴ κατηγόρει ὡς ἄδικα τὰ παρὰ τῆς ἀρχῆς ληφθέντα μέτρα, ἐν ὅσῳ ἀγνοεῖς τοὺς ὑπαγορεύσαντας αὐτὰ λόγους.

Πολλάκις ὁ χρυσὸς καὶ τὰ σηρικὰ ἐνδύματα καλύπτουσι δριμεῖαν λύπην καὶ δακνοκαρδίους μερίμνας.

Ὁ φθόνος καὶ τὸ μῖσος τῶν πονηρῶν ἀκολουθοῦσι πρὸ πάντων τοὺς ἀπολαμβάνοντας ἐν τῷ κόσμῳ διακρίσεις καὶ τιμάς.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ὁ ἔνοχος ἀγνωμοσύνης εἶναι ἐπιδεκτικὸς καὶ παντὸς ἄλλου ἀνοσίου ἔργου, διότι ἐν αὐτῷ ἐφθάρη ἡ πηγὴ πάσης ἀρετῆς, ἡ καθαρὰ ἀγάπη.

Πολλοὶ ἀγαθοὶ ἐν λόγοις παρέχουσιν ἑαυτοὺς ὑπόδειγμα αἰσχίστου βίου καὶ φαυλοτάτου.

Μόνον ὁ ἐξ ἀγάπης πράττων τὸ ἀγαθὸν εἶναι ὁ ἀληθῶς ἐνάρετος.

Ὁ ἄριστος τῶν πράξεών μας κανὼν εἶναι ἡ φωνὴ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν.

Αἱ πλάναι εἰσὶν ἐπισκότησις τοῦ πνεύματος, ἐξασθένησις αὐτοῦ, ποιοῦσα τὴν ψυχὴν ἀνίκανον νὰ γνωρίσῃ καὶ νὰ πράξῃ τὸ καλόν.

Ἡ ἁμαρτία εἶναι τέκνον τῆς κακῆς ἐπιθυμίας.

Ἡ προπέτεια περὶ τὰς κρίσεις εἶναι πολλάκις μήτηρ τῆς ἔχθρας καὶ διχονοίας καὶ πολλῶν ἄλλων κακῶν πρόξενος, ἅτινα ταράττουσιν τὴν ἡσυχίαν ἡμῶν.

Εὐκολωτέρα εἶναι ἡ ἀλήθεια τοῦ ψεύδους, καθ' ὅτι ὁ ψευδόμενος εἶναι ἠναγκασμένος νὰ προσέχῃ εἰς τοὺς λόγους του, ἵνα μὴ συλληφθῇ ἀντιφάσκων πρὸς ἑαυτόν.

Ὡς ἡ ὑπερβολικὴ εἰλικρίνεια δίδει εἰς τοὺς ψευδεῖς φίλους ὅπλα καθ' ἡμῶν, οὕτω καὶ ἡ ὑπερβολικὴ δυσπιστία ἀπομακρύνει ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν ἀγαθὴν καὶ εἰλικρινῆ ψυχήν.

Ἡ ὑπερβολικὴ μετριοφροσύνη ἀποβαίνει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὀλεθρία εἰς τὴν εὐτυχίαν ἡμῶν.

Ἡ ὕφαλος εἰς ἣν προσκρούουσιν εὐκόλως οἱ σπουδαῖοι εἶναι ἡ κενοδοξία.

Ὁ ὑπὸ τῶν φθονερῶν μισούμενος, διόλου δὲν πρέπει νὰ ἀγανακτῇ ἔχων ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ σφῆκες πάντοτε τὰς καλλίστας προσβάλλουσιν ὀπώρας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ κοινὴ γνώμη αὐξάνει πέραν τῆς ἀληθείας τὰ ἐλαττώματα καὶ τὰς κακίας ἐκείνου, οὗ ἅπαξ ἐγένετο γνωστὴ ἡ ὑπόκρισις.

Ὁ ἀπωλέσας τὴν αἰδῶ, τὸ ἀμήχανον αὐτὸ κάλλος τῆς ἀρετῆς, διέρρηξε τὴν ἱερὰν τῆς ἀθωότητος ἀσπίδα καὶ ἀπεγύμνωσε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τοῦ ἰσχυροτέρου ὅπλου κατὰ τῶν προσβολῶν τῆς κακίας.

Μὴ ἀγοράζῃς μιᾶς στιγμῆς ἀπόλαυσιν ἀντὶ πολλῶν αἰώνων ἀδημονίας καὶ θρήνου.

Ὁ μὴ ἀπολέσας τὸ θάρρος κατὰ τὸ ἥμισυ ἐνίκησε.

Ἡ πολυτέλεια πρέπει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον νὰ θεωρῆται ἡ δολοφόνος τῆς εὐδαιμονίας τοῦ γάμου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ὁ ὑπὸ τῆς ἀληθοῦς ἀγάπης μετριαζόμενος ἔρως διαιωνίζεται, ἐν ᾧ τὸ πάθος ἔχει μιᾶς μόνης στιγμῆς ὕπαρξιν.

Τὸ ἀείποτε ἐπιτευκτικὸν φάρμακον τῇ ἀκαθέκτῳ βίᾳ τοῦ πάθους εἶναι ὁ χρόνος.

Εὐτύχημα ἢ πλεονέκτημα, ὅπερ ἔχομεν, ἀκόπως προξενεῖ ἡμῖν πολλῷ ὀλιγωτέραν ἡδονὴν ἐκείνης, ἣν παρέχουσι τὰ διὰ τῶν σκέψεων καὶ τῆς ἐργασίας ἡμῶν ἀποκτηθέντα.

Ὅπου ἄρχεται ἡ ἀπιστία καταλήγει ὁ γάμος.

Τὸ βαρύτατον ἔγκλημα κατὰ τοῦ δεσμοῦ τοῦ καθιερωθέντος ὑπὸ τῆς θρησκείας, ὑπὸ τῆς φύσεως καὶ ὑπὸ τῶν νόμων τῆς κοινωνίας, ἤτοι κατὰ τοῦ γάμου, ἐστὶν ἡ διάρρηξις αὐτοῦ διὰ τῆς ἀπιστίας.

Ὅταν ἐπιθυμία ἀνόσιος τῆς καρδίας δεσπόζῃ, ἐστὶν ἀρχὴ παντὸς ἀνοσιουργήματος, ψυχραίνει τὸν ὑπ' αὐτῆς δεσποζόμενον πρὸς τὸν ἕτερον σύζυγον, ἀμαυροῖ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ τὰς ἀρετὰς τοῦ ἄλλου, μεγαλύνει δὲ τὰς ἐλλείψεις καὶ γεννᾷ καταστρεπτικὰ τῆς εὐδαιμονιας πάθη.

Ὁ μεγαλείτερος ἐχθρὸς τῆς ἀθωότητος εἶναι ἡ ἀνάγκη καὶ πρὸ ταύτης μόνον ὑποχωρεῖ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Οὐδαμῶς παράγει τὴν χάριν ἡ κατ' ἔθος φιλοκαλία, ἀλλ' ἡ χάρις τῆς ψυχῆς ἀποκαλυπτομένη καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἐλάχιστα τῶν πραγμάτων προσδιορίζει τοὺς νόμους τῆς τοῦ καλοῦ αἰσθήσεως.

Τὸ μεθόριον μεταξὺ χρήσεως καὶ καταχρήσεως τῆς πατρικῆς ἐξουσίας οὐδαμοῦ ἐστὶ τοσοῦτον δυσχερὲς νὰ ὁρισθῇ, ὅσον κατὰ τὴν ἐκλογὴν συζύγου δι' υἱὸν ἢ θυγατέρα.

Ἡ χάρις ἐστὶν τιμιωτέρα τοῦ κάλλους, καθ' ὅτι τὸ μὲν κάλλος ταχέως ἐμποιεῖ θαυμασμὸν, ἀλλ' ἀδυνατεῖ νὰ διατηρήσῃ αὐτον· τοὐναντίον δὲ ἡ χάρις καθίστησιν ἀξιοαγαπήτους καὶ τὰς ἐξωτερικὰς ἐλλείψεις καὶ θεμελιοῖ, εἰ καὶ βραδέως μόνιμον κράτος.

Καὶ ἐντὸς τοῦ τάφου φωτίζει τὸ φῶς τῆς ἀληθείας.

Μόνη ἡ ἀρετὴ εὑρίσκει προστασίαν ἐν τῇ συνειδήσει αὐτῶν ἐκείνων, οἵτινες εἶχον ὀμόσει τὸν ὄλεθρον αὐτῆς.

Ὁ πονηρὸς δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἀλήθειαν, οὐχ' ἧττον ἐν τῷ κρυπτῷ ἀναγνωρίζει αὐτὴν καὶ ἐν τῷ βάθει τῆς καρδίας του αἰσθάνεται τὰς ὑπ' αὐτῆς ἐπενεχθείσας καιρίας πληγάς.

Ἡ καταφρόνησις τῶν πλαστῶν τοῦ σώματος ἀναγκῶν, τῶν πραγμάτων, ὧν οὐδεμία ἐστὶ χρεία, καθιστᾷ ἐλεύθερον τὸ πνεῦμα, ἡ δὲ ἐλευθερία αὕτη τοῦ πνεύματος ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς χριστιανικῆς ἀρετῆς.

Πολλοὶ μεμφόμενοι τὴν πολυτέλειαν τῶν μεγάλων, αὐτοὶ οἱ ἴδιοι γίνονται δοῦλοι ἄλλων ἡδονῶν εὐωνοτέρων.

Μόνη ἡ ἀδιάφθορος και ἀκήρατος καρδία ἀγαπᾷ εἰλικρινῶς ἀδιάφθορα καθαρὰ καὶ χρηστὰ ἤθη· μόνη ἡ εὐγενὴς ψυχὴ ἀποστρέφεται τὴν πρὸς τὸ θεαθῆναι λάμψιν καὶ τὴν ἐπιδειξιν τῆς μεγαλοπρεπειας καὶ ἀσμένως δεικνύεται ἐν αὐτοῖς τοῖς ἔργοις αὐτῆς.

Ἀκεραιότης τῆς ψυχῆς οὐδεν ἄλλο εἶναι ἢ ἀφελὲς ἦθος, ἄδολος φύσις, ἀποστροφὴ κατὰ παντὸς περιέργως τετεχνημένου, δι' οὗ ὁ ἄνθρωπος διασκευάζεται ὥστε νὰ φαίνηται μείζων καὶ βελτίων ἢ ὅσον πραγματικῶς εἶναι.

Πᾶσα ἡμέρα ἔχει ἰδίαν ῥοπὴν πρὸς τὸν βίον ἡμῶν καὶ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον μεταβάλλει ἡμᾶς.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Μὴ ἐπισεμνύνου τῇ ἀρετῇ, ἥτις προέρχεται ἐκ τῆς φυσικῆς σου πραότητος, ἐκ τῆς ἡσύχου ἰδιοσυγκρασίας σου μᾶλλον ἢ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς ψυχῆς σου.

Ἡ πεῖρα διδάσκει μὲν πολλὰ οὐχὶ ὅμως πάντα.

Ἀρετὴ εἶναι ἡ θεία μεταμόρφωσις τῆς ψυχῆς.

Ὁ ἔρως εἶναι χαρὰ ζωηρά, ἡνωμένη μὲ τὴν ἰδέαν τῆς αἰτίας, ἥτις προξενεῖ αὐτήν.

Πλείστων γυναικῶν ἡ καρδία παραβάλλεται πρὸς κάτοπτρον εἰς ὃ οὐδὲν ἴχνος τῶν κατοπτριζομένων χαράσσεται, ὀλιγίστων δὲ πρὸς φωτογραφικὴν πλάκα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Οὐδεὶς γάμος ἄνευ ποιητικῆς χροιᾶς, ἣν εὐκολώτατα ἀφαιρεῖ ἡ σκληρὰ καὶ δριμεῖα πραγματικότης.

Η εὐτυχία ταχέως λησμονεῖται, ἀλλ᾽ ἡ θλῖψις δὲν ἐπηρεάζεται ὑπὸ τοῦ ὕδατος τῆς λήθης· ἀφίνει ἴχνη βαθύτατα διὰ τοῦ θανάτου μόνον πολλάκις ἐξαλειφόμενα.

Ἡ ἐλπὶς εἶναι μετὰ τὸν ὕπνον ἡ πρώτη τῶν ὀνείρων πηγή.

Ἡ αὐταπάτη εἶναι γλυκεῖα εἰς τὴν καρδίαν τοῦ εὐτυχοῦς, ἀλλ᾽ ὅταν ἐκλείπῃ, ἀκριβὰ ἀποτίεται ἡ στιγμιαία χαρά.

Ὁ χάριν τῶν χρημάτων λαμβάνων γυναῖκα δὲν νυμφεύεται ἀλλ' ἐμπορεύεται· ἑπομένως δυνατὸν νὰ χάσῃ· καὶ πόσοι δὲν ἔχασαν ;

Η ζηλοτυπία εἶναι σκληρὰ παραφροσύνη μανιώδης παραφορά. συνοδευμένη μὲ φρικώδεις παροξυσμοὺς καὶ καθιστῶσα εἰς τὰ ὄμματα τοῦ κόσμου τὸν ἐξ αὐτῆς πάσχοντα ἄξιον οἴκτου ἐν ταὐτῷ καὶ χλεύης.

Ἡ ἐνεργητικότης εἰς τὴν ἐργασίαν εἶναι δύναμις, ἡ δὲ ὀκνηρία εἶναι πάσης ἀρετῆς πολέμιος ἐξαοθενῶν τὴν κινητικὴν δύναμιν.

Ἡ περὶ γάμου προκειμένου ἐπιορκία εἶναι ἔγκλημα, εἶναι κηλὶς ἐπαίσχυντος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Γυνὴ νεαρὰ ριπτωμένη ἄνευ ὁδηγοῦ καὶ ἄνευ τῆς ἐλαχίστης πείρας ἐν τῷ ἐπικινδύνῳ κυκεῶνι τοῦ κόσμου, ἐκτίθεται εἰς ἐπιβλαβεῖς συμβουλάς, εἰς κακὰ παραδείγματα, εἰς τὰς προσβολὰς τοῦ ἀκολάστου βίου, εἰς ὅλα τὰ δελεάσματα τῆς κακίας καὶ ἐπὶ τέλους ὑποκύπτει σχεδὸν πάντοτε.

Ἡ γυνὴ εἶναι τὸ ἄνθος καὶ τὸ ἄρωμα τῆς οἰκογενείας ὁ δὲ ἀνὴρ τὸ στήριγμα αὐτῆς.

Ἡ τῆς ἀνθρωπότητος διάνοια εἶναι ὁ ἀνήρ, ἡ δὲ γυνὴ ἡ καρδία αὐτῆς.

Τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐργασίαν ἐκπροσωπεῖ ὁ ἀνὴρ ἐν τῇ οἰκογενείᾳ, τὰς δὲ χάριτας καὶ τὴν ἀγάπην ἡ γυνή.

Ἡ τῆς γυναικὸς γνησία καὶ ἄδολος ἀγάπη εἶναι πάντοτε ἀφιλοκερδὴς τοῦ δὲ ἀνδρὸς πολλάκις ἐγωϊστική.

Τὴν πικρίας γέμουσαν ζωὴν τοῦ ἀνδρός, ὅταν ἡ καρδία αὐτοῦ ποτίζηται χολῆς καὶ τὸ μέτωπόν του ἐπιβαρύνηται ὑπὸ φροντίδων, ὅταν ἡ δύναμις τὸν ἐγκαταλίπῃ, ἡ γυνὴ ἐν τῇ μεγάλῃ αὐτῆς αὐταπαρνησίᾳ καὶ τῇ ἀγάπῃ, ὑψηλόφρων ἀναδεικνυομένη, ὑποστηρίζει αὐτὸν διὰ τοῦ θάρρους της καὶ ἀφοσιοῦται πρὸς αὐτὸν μετριάζουσα οὕτω τὰς θλίψεις καὶ πικρίας αὐτοῦ καὶ καθιστῶσα αὐτῷ τὸν βίον ὑποφερτόν.

Ἡ γυνὴ εἶναι ἡ ἀκτὶς τῆς ἐλπίδος, τὸ ἡδὺ ἀπαύγασμα ὅπερ καλλύνει τὴν ὕπαρξιν τοῦ ἀνδρός, διότι ἄνευ αὐτῆς δὲν ὑπάρχει ἔρως, συνεπῶς οὔτε εὐτυχία.

Μὴ κρύπτε ὑπὸ φαινομένην μετριοφροσύνην, ὑπερβάλλουσαν ματαιότητα.

Μήτηρ τῆς ἀφθονίας εἶναι ἡ οἰκονομία, θυγατέρες δὲ αὐτῆς ἡ τάξις, ἡ καθαριότης καὶ ἡ εὐκοσμία.

Ἡ ζωὴ εἶναι ἡ πρωτεύουσα πασῶν τῶν ἐπιθυμιῶν ἡμῶν τῆς ὁποίας οὐδέποτε κόρον ἔχομεν οὐδὲ νὰ λάβωμεν δυνάμεθα, ὁ δὲ θάνατος τὸ μέγιστον τῶν ἀποτροπαίων.

Ἡ γυνὴ ὀφείλει νὰ ἦναι ἴση πρὸς τὸν ἄνδρα, οὐχὶ ὡς γυνὴ ἀλλὰ ὡς σύζυγος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ὅ,τι μετὰ νοῦ καὶ σκέψεως ζητήσωμεν εὑρίσκομεν.

Ὁ ἄνθρωπος ταλανίζει τὰς ἐπὶ τὸ θησαυρίζειν ἀδιαλείπτους προσπαθείας αὐτοῦ καὶ συνάμα ἐλέγχει τὸ ἀσθενὲς τοῦ πλούτου ἀποκαλῶν τὰ πάντα ματαιότητα, μόνον πρὸ τοῦ φρικαλέου θανάτου.

Οἱ δυσχερεῖς χαρακτῆρες τῶν γυναικῶν γεννῶνται ἐκ μόνης τῆς ἀργίας, τῆς ἀπραξίας, τῆς ὀκνηρίας καὶ τῆς συνοδευούσης ταύτας ἀνίας ἐξ ἧς προέρχεται ἡ δυσθυμία, αἱ φαντασιοπληξίαι, αἱ ἰδιοτροπίαι καὶ πάντα τὰ ἐλαττώματα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα τοσούτῳ ζημιοῦσι τὰς γυναῖκας ἐν τῇ συνειδήσει τῶν ἀνδρῶν.

Μόνον ἓν δάκρυ ἀπροσποίητον γυναικὸς ἀντὶ παντός, δύναται καὶ τὴν σκληροτέραν νὰ μαλάξῃ καρδίαν.

Ἡ γυνὴ οὖσα χαρακτῆρος ἠπιωτέρου, μᾶλλον εὐμαλάκτου καὶ αἰδήμονος, ὀφείλῃ νὰ καθιστᾷ ἑαυτὴν ἀγαπητὴν τῷ συζύγῳ αὐτῆς διὰ τῆς ὑποταγῆς καὶ τῆς ἀδυναμίας αὐτῆς καὶ οὐχὶ διὰ τῆς ἰσχυρογνωμοσύνης.

Γονεῖς ἀντιτάξαντες βίαν κατὰ τῆς βίας ἀπώλεσαν ἠθικῶς τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν ὁποίων πικρὰ χύνουσι μεταμελείας δάκρυα.

Ἀμοιβαία ὑπόληψις καὶ φιλία εἶναι τὰ ὡραιότερα ἄνθη τοῦ γάμου.

Τὸ δάκρυ εἶναι τὸ ἄνθος τῆς χαρᾶς καὶ ὁ στέφανος τῆς λύπης.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Μόνος ὁ βλέπων αἰωνίως τὸ φάσμα τῆς ἐνδείας διάγει ἐν δουλείᾳ.

Ἡ ἀσφαλὴς ἐξάσκησις τῆς ἀρετῆς δι' ἧς δύναται ἕκαστος νὰ προοδεύσῃ καὶ ἀνυψωθῇ, εἶναι ἡ δραστηριότης, ἡ ἐγκράτεια καὶ ἡ τιμιότης.

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀτενίσῃ πρὸς τὸ μέλλον ἐννοεῖ ὅτι τρία μοιραῖα ἐνδεχόμενα ἀπειλοῦσιν αὐτόν, κατὰ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ προετοιμασθῇ, εἶναι δὲ ταῦτα ἡ ἔλλειψις ἐργασίας, ἡ νόσος καὶ ὁ θάνατος.

Τὸ πνεῦμα τῆς τάξεως καὶ τῆς εὐρυθμίας, εἰς πᾶν ἔργον, εἶναι ἡ οἰκονομία.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ μήτηρ τῆς ἀνεξαρτησίας εἶναι ἡ οἰκονομία.

Οἱ μὴ σεβόμενοι ἑαυτοὺς οὐδὲν σέβας ἐμπνέουσιν εἰς τοὺς ἄλλους.

Τὸ σπανιώτατον προτέρημα τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τὸ τῆς αὐταπαρνησίας, δηλαδὴ τῆς δυνάμεως τοῦ θυσιάζειν μικρὰν εὐχαρίστησιν ἐν τῷ παρόντι χάριν μείζονος ἀπολαύσεως ἐν τῷ μέλλοντι.

Αἱ στιγμαὶ τοῦ ἀποχωρισμοῦ διὰ τὰς ἀμοιβαίως ἀγαπωμένας ψυχὰς εἶναι αἰῶνες ἀτέρμονος λύπης, θλίψεως καὶ στοναχῆς.

Σκιᾶς πάροδος ὁ ἐν τῷ κόσμῳ ἡμῶν βίος.

Ἓν δάκρυ μόνον θερμὸν τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ ἀσθενοῦς, τοῦ λαμβάνοντος ἀνακούφισιν καὶ περίθαλψιν ἕνεκεν ἡμῶν, εἶναι ἀσυγκρίτως πολυτιμότερον τῶν ψυχρῶν δακρύων, ἅπερ τὸ γλυφεῖον τοῦ λιθοξόου κατασκευάζει ἐπὶ τῶν μαρμαρίνων εἰκόνων τοῦ μαυσωλείου ἡμῶν.

Παρθένε φεῦγε τὰς συναναστροφάς, ἐν αἷς παραβιάζονται οἱ νόμοι τῆς κοσμιότητος, φεῦγε καὶ μετ' αὐτῶν τῶν συνηλικιωτίδων καὶ φίλων σου τὰς ὁμιλίας, ἕνεκεν τῶν ὁποίων ἤθελες ἐρυθριάσει ἂν τρίτος τις ἤκουεν αὐτάς.

Γυνὴ ἄνευ θρησκείας ἐστὶ δικαίως τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐνδομύχου ἀποστροφῆς καὶ ἀηδίας παντὸς μὴ χυδαίου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Οὐχὶ ὁ χρυσὸς καὶ τὰ κτήματα, ἀλλ' ἡ χρῆσις τῶν δυνάμεων καὶ τῶν πλεονεκτημάτων ἀποκαθιστῶσι τὸν ἄνθρωπον πλούσιον.

Ἡ ἐμπιστοσύνη παύει, ὅταν ἄστοργος χεὶρ ἀποκαλύπτῃ παρελθὸν σφάλμα, ὅπερ ἐπιμελῶς ἀπὸ τῶν ἰδίων ἡμῶν ὀφθαλμῶν ἀποκρύπτομεν.

Μόνη ἡ ἐχεμύθια περιβάλλει δίκην ἰσχυροῦ τείχους καὶ προμαχῶνος τὴν οἰκιακὴν ἡμῶν εὐδαιμονίαν, διαρραγέντος δὲ τοῦ τείχους αὐτοῦ, εἰσέρχονται βιαίως εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ οἴκου ἄσυλον ἡ πολυπραγμοσύνη, ἡ κακία, ὁ φθόνος, αἱ ξέναι ἐπεμβάσεις.

Ἡ ὀδύνη ἐν τῇ νεότητι ὁμοιάζει τὴν σκιὰν πτηνοῦ διερχομένου ἄνωθεν, σκιὰν μόλις φαινομένην καὶ παρερχομένην.

Ὅτι δεσμεύει ὁ ὀφθαλμὸς μόνη ἡ καρδία τὸ λύει.

Ἡ φυγὴ εἶναι ὁ μόνος τοῦ ἔρωτος ἐχθρός, ὃν οὗτος φοβεῖται.

Τῷ κάλλει τῆς ψυχῆς ἑνοῦνται αἱ ψυχαί.

Τρία τινα ἀφαιροῦσι τοὺς φίλους, τὸ εὐμετάβλητον τῶν ἀνθρωπίνων καρδιῶν, αἱ περιστάσεις καὶ ὁ θάνατος.

Τὰ ζεύγη ἅτινα ὁ θεῖος δεσμὸς τὸ μέγιστον τῶν μυστηρίων συνέδεσε, τότε μόνον δύνανται νὰ διατελέσωσιν ἡνωμένα καὶ εὐτυχῆ καθ' ὅλην τῆς ζωῆς τὴν διάρκειαν ὅταν παρακολουθῇ αὐτὰ ἐνάρετος ἔρως, σταθερὰ φιλία καὶ πίστις, ἀδιάλειπτος στοργή, ἀμοιβαία ὑπόληψις καὶ εὐγνωμοσύνη.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ τῶν οἴκων εὐτυχία ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν ἠθῶν, τῆς διαγωγῆς καὶ τοῦ εὐσταλοῦς τῆς γυναικός.

Ὁ τοῦ ἀνθρώπου βίος εἶναι νὺξ ζοφερὰ καὶ ἀτέρμων, δὲν προσκόπτει ἐν τῷ σκότει μόνον ὁ κρατῶν ἀνὰ χεῖρας τὴν λαμπάδα τῆς ἐλπίδος ἐστηριγμένην ἐν τῷ φανῷ ὅστις εἶναι ἡ ἀγάπη.

Ὁ ῥωμαλεώτατος καὶ εὐφυέστατος ἄνθρωπος δὲν ἐπιτυγχάνει πάντοτε τὰ μεγαλείτερα ἀποτελέσματα, ἀλλ' ἐκεῖνος ὅστις μεταχειρίζεται τὰς δυνάμεις του μετὰ περισσοτέρου ζήλου καὶ μετὰ προσεκτικῆς ἐπιτηδειότητος, τῆς διὰ τῆς ἐργασίας τῆς ἐπιμελείας καὶ τῆς πείρας ἀποκτωμένης.

Μόνοι τοῦ οἴκου καὶ τῆς οἰκογενειακῆς εὐδαιμονίας καταστροφεῖς εἶναι ἡ ὑπόνοια καὶ ἡ ἐκ ταύτης βλαστάνουσα ζηλοτυπία.

Ἅπαντα τὰ ἀνώτατα προτερήματα τοῦ ἀνθρωπίνου νοὸς στηρίζονται ἐπὶ τῆς προσοχῆς.

Ἡ διανοητικὴ διαφορὰ μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἐξαρτᾶται μᾶλλον ἐκ τῆς κατὰ τὴν νεότητα ἀποκτωμένης ἕξεως τῆς προσοχῆς, ἢ ἐξ ἐπαισθητῆς ἀνισότητος μεταξὺ τῶν δυνάμεων ἑκάστου ἀνθρώπου.

Καθὼς ὁ τοῦ σώματος ὀφθαλμὸς ἐν ἀπουσίᾳ φωτός, ὄχι μόνον δὲν δύναται νὰ βλέπῃ καὶ νὰ διακρίνῃ τὰ πέριξ κείμενα σώματα ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ σῶμα ἐν τῷ ὁποίῳ κεῖται, τοιουτοτρόπως καὶ τὸ ψυχικὸν ὄμμα δὲν δύναται νὰ βλέπῃ καὶ αὐτὴν τὴν ψυχὴν καὶ τὰ περὶ αὐτήν, θείου φωτὸς ἐστερημένην.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Τοῦ ἀνθρώπου ἀκατεργάστου εἰσερχομένου ἐν τῷ μηχανουργείῳ τοῦ κόσμου, ἵνα κατεργασθῇ ἀνάγκη νὰ γνωρίζῃ τὸν ἐν τῇ θείᾳ διανοίᾳ τύπον, νὰ ὑπείκῃ, αὐτῷ ὥσπερ εὔπλαστος πηλὸς εἰς τὰς χεῖρας τοῦ κεραμέως.

Καθὼς ὁ λιθοξόος ἀποδοκιμάζει τὸν ἀνεπιτήδειον εἰς κατασκευὴν ἀγάλματος λίθον, τοιουτοτρόπως καὶ ὁ Θεὸς ἀποδοκιμάζει τὸν μὴ θέλοντα νὰ γνωρίσῃ τὸν ἑαυτοῦ προορισμόν, ἢ ἀπαισίως μὴ δεχόμενον τὸν τρόπον τῆς κατεργασίας.

Κοινωνία οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ συμμέθεξις τοῦ κοινοῦ ἀγαθοῦ.

Αἱ ἐπιθυμίαι ἡμῶν εἰσὶ θεόσδοτοι, ἀλλ' ὅμως ἐὰν πεισθῶμεν νὰ πληρώσωμεν αὐτάς, ὡς διδάσκει ὁ Διάβολος ἀποβαίνομεν ἐνδεεῖς καὶ ἄθλιοι· ἐὰν δὲ ὡς διδάσκει ὁ θεῖος λόγος μακάριοι καὶ τρισευδαίμονες.

Ἐν τῇ θαλάσσῃ τοῦ βίου ὁ μὲν ἀνὴρ εἶναι τὸ πλοῖον ἡ δὲ γυνὴ τὸ ἕρμα.

Ἡ ἐκκλησία εἶναι τὸ θεόσδοτον πολίτευμα τῆς ἀνθρωπίνου κοινωνίας ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ, προορισμένον νὰ θεραπεύσῃ πάντα τὰ ἀνθρώπινα δυστυχήματα ἀτομικά τε καὶ κοινωνικά, προορισμένον ἑπομένως νὰ κατεδαφίσῃ καὶ νὰ ἐξαλείψῃ τὴν παλαιὰν Βαβυλῶνα, τὴν δυσειδῆ Πονηρούπολιν, ἐν ᾗ φύονται πάντα τὰ δεινά, καὶ ἥτις βληθήσεται εἰς τὴν θάλασσαν ὁρμήματι μεγάλῳ, ὃν τρόπον ὥρμησεν ἡ δαιμονόπληκτος ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐπνίγη.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ὁ ἀπερισκέπτως ἀκολουθούμενος συρμὸς σύρει τὸ πλεῖστον μέρος τῆς κοινωνίας εἰς ὄλεθρον.

Αἱ φαντασιοπληξίαι, αἱ ἰδιοτροπίαι, αἱ ὀρέξεις εἰσὶν ἡ πηγὴ τῶν διαπληκτισμῶν, τῶν δυσαρεσκειῶν, τῶν ἐναντιώσεων μεταξὺ τῶν συζύγων, αἱ ὁποῖαι ἐπὶ τέλους προκαλοῦσι τὴν διάστασιν, τὴν ὁποίαν διαδέχεται ἡ ὁριστικὴ ἐγκατάλειψις.

Ἡ ἀληθῶς ἐρωτόληπτος καρδία οὐδέποτε παρασύρεται ἀπὸ τῶν αἰσθήσεων, ἀλλὰ μόνον ἐν τῇ σιωπῇ καὶ τῷ μυστηρίῳ κρύπτει τὰ εὐγενέστατα τῶν αἰσθημάτων ἅτινα μόνον μετ' αἰδοῦς, διὰ τοῦ μυριογλώσσου ἐκφράζει βλέμματος.

Τὸ στόμα φωνεῖ ἐκ θαυμασμοῦ ἀλλ' ἐνίοτε σιγὴ ἀκουσία δεσμεύει τὰ χείλη καὶ ἡ σιγὴ ἐκείνη. εἶναι ἀκραιφνεστέρα ἐκδήλωσις τοῦ θάμβους καὶ ὁ γνησιώτερος φόρος τοῦ θαυμασμοῦ ἡμῶν.

Τὸ μόνον βιβλίον ὅπερ διανοίγει ἀσφαλῶς τὴν ὁδὸν πρὸς τὸ ὑπέρτατον ὄν, τὸ ἐμφυτεῦον τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν ἁγίαν καὶ βάσιμον προσδοκίαν, τὸ καταστρέφον τὸ ἕλκος τῆς ἀμφιβολίας τῆς ψυχῆς, καὶ τὸ ἄλγος τῆς καρδίας, τὸ λῦον τὰ τρομερὰ καὶ ἀκοίμητα τῆς συνειδήσεως προβλήματα καὶ σταλάζον τὴν παρηγορίαν καὶ τὴν πεποίθησιν εἰς τὴν φρίκην τῆς δισταζούσης ψυχῆς, εἶναι τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν Εὐαγγέλιον.

Ἡ ἁγνὴ φωνὴ ἣν ὁ ἄνθρωπος ἐν τῷ κόσμῳ ἀπὸ τοῦ στόματος ἐκπέμπει εἶναι μόνον ἡ τοῦ τάφου, διότι οὐδὲν συμφέρον δύναται νὰ τὴν νικήσῃ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ ἔρωτος εἶναι ἡ ἐλπίς.

Τὸ ταχὺ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐνέχει τὸ ἀπατηλόν.

Τὸ πανεντευκτήριον τοῦ κόσμου εἶνε ὁ τάφος.

Τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ὁποίου αἱ θυσίαι εἶναι φόνοι ψυχικοὶ ἢ σωματικοί, αἱ προσευχαὶ αὐτοῦ εἶναι πνοὴ βδελυρίας.

Ὄπισθεν ἀνοσίου ἔργου ἐνεδρεύει κρυπτομένη πάντοτε ἡ μεταμέλεια καὶ ἡ τοῦ συνειδότος τύψις.

Οἱ ἠθικῶς κινδυνεύοντες βραδύτερον ὑποφέρουσι τὰ ἐπακόλουθα τῆς ὑπ' αὐτῶν ἐκλεχθείσης ὁδοῦ, σφαδάζοντες ἐν τῷ τάφῳ τὸν ὁποῖον ἰδίαις χερσὶν ἔσκαψαν, καὶ οὗτινος ἀδυνατοῦσι νὰ ἐπάρωσι τὸν λίθον.

Ἡ παρθένος εἶναι ἡ ὡραιοτέρα ἐλπὶς καὶ συνάμα ἡ δεινοτάτη μέριμνα τῶν γεννητόρων καὶ συγγενῶν της.

Ἡ τῆς καρδίας ἁγνότης καθιστᾷ καὶ τὴν δυσμορφωτέραν παρθένον ἀξιαγάπητον.

Τὰ λαμπρότερα πλεονεκτήματα τῆς παρθένου ἀποβάλλουσι πᾶν θέλγητρον, ὅταν ἡ ἐξωτερικὴ ὡραιότης ὑποκρύπτῃ καρδίαν ὑπὸ παθῶν, δυσκόλων τρόπων καὶ αἰσθημάτων ἀνοικείων διεφθαρμένην.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Παρθένε τίμησον σὺ αὐτὴ τὴν πολύτιμον ἀξίαν τοῦ φύλου σου, καὶ τοιουτοτρόπως θέλεις διασώσει τὴν ἐρασμιότητά σου καὶ ὅταν οἱ χρόνοι ἐξαφανίσωσι τὰς νεανικάς σου χάριτας.

Παρθένε φεῦγε τοὺς κόλακας, οἵτινες προσποιοῦνται ὅτι ὑπὸ τοῦ κάλλους σου κατεγοητεύθησαν, ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ σοὶ ἐμπνεύσωσι κατὰ μικρὸν κλίσιν τινά, πάθος τι, δι' οὗ τυφλουμένη νὰ γίνῃς ἐπιλήσμων σεαυτῆς καὶ νὰ καταστάθῃς ἕρμαιον τῶν ἀκαθάρτων αὐτῶν ὀρέξεων.

Ἄνθρωπε μάνθανε νὰ ἀνέχησαι ἐν ὑπομονῇ καὶ πραότητι ὅσα ἀδυνατεῖς νὰ μεταβάλλῃς.

Παρθένος ἁγνὴ καὶ ἀθῴα εἶναι ὁ φυλακτήριος ἄγγελος τῆς οἰκιακῆς εὐδαιμονίας.

Ἡ ἀνάμνησις ἐφημέρου καὶ παροδικῆς εὐτυχίας μένει ὡς ἀπόσταγμα πληροῦν ὀδύνης τὴν ψυχὴν τοῦ ματαίως ποθοῦντος καὶ διαγινώσκοντος τὸ ἀδύνατον, καὶ ἴσως τὸ ἀνύπαρκτον τῶν πόθων αὐτοῦ.

Ἡ ἰσχυρὰ τοῦ ἀνθρώπου θέλησις μεταβάλλεται εἰς καταχθόνιον πνεῦμα αἰσχρόν, δοῦλον ἔχον την εὐφυΐαν, ὅταν μόνον πρὸς τὰς ἡδονὰς τείνῃ.

Ἡ τῆς προόδου ἀπόφασις πολλάκις εἶναι πρόοδος.

Σοφία ἡ παιδεία ἄνευ ἀγαθότητος χαρακτῆρος ἀντιπροσωπεύει μονον τὴν ζοφερὰν ἀρχὴν τοῦ κακοῦ.

Ἡ εὐγένεια τοῦ χαρακτῆρος εἶναι ἐνσάρκωσις τῆς ἠθικῆς.

Ἡ μόνη ὁδὸς ἡ ἄγουσα πρὸς τὴν εὐημερίαν καὶ τὸν πλοῦτον εἶναι νὰ πράττῃ πάντοτε ὁ ἄνθρωπος κατὰ τὴν συνείδησίν του ἀφήνων ἀφόβως τὰς συνεπείας τῶν πράξεών του εἰς τὴν εὐσπλαγχνίαν τοῦ Θεοῦ.

Εἰς τὸ θάρρος τῆς ψυχῆς ἔγκειται ἡ πίστις καὶ ἡ ἐλπίς.

Μόνον ὁ οὐδενὸς ἀμελῶν ἀπολαύει τῆς φήμης τῶν καλῶν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Σταθερὰ ἀπόφασις πρὸς ἀπολαυὴν εὐγενοῦς σκοποῦ εἶναι ἡ μόνη στερεὰ βάσις μεγαλόφρονος χαρακτῆρος.

Ἐν τῷ μέσῳ τῶν δυσιυχιῶν λαμπρότερος ἐμφαίνεται ὁ χαρακτὴρ τοῦ δικαίου ἀνθρώπου, καὶ ὅταν τὸ πᾶν ἐγκαταλείπῃ αὐτόν, ἀποσύρεται τέλος εἰς τὸ ἀπόρθητον φρούριον τῆς μεγαλοψυχίας καὶ τῆς ἀκεραιότητος αὐτοῦ.

Ἐκεῖ ὅπου ἀπέτυχεν ἡ εὐφυΐα ἐπιτυγχάνει ἡ δραστηριότης, ἥτις εἰς ὀλιγωτέρους κινδύνους καὶ ἥττονας ἀπάτας ἐκθέτει τὸν ἄνθρωπον·

Κεντρικὴ δύναμις τοῦ ἀνθρωπίνου χαρακτῆρος εἶναι ἡ δραστηριότης, αὕτη καὶ μόνη δίδει ὤθησιν εἰς τὰς πράξεις, ψυχὴν εἰς τὰ ἔργα, νόμιμον βάσιν εἰς τὰς ἐλπίδας, καὶ ἡ ἐλπὶς τέλος παρέχει τῇ ζωῇ ἀληθῆ εὐωδίαν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Προσπάθεια καλεῖται ἡ κοινὴ κατὰ τῶν δυσχερειῶν πάλη.

Ἡ τῆς ψυχῆς ἐπικίνδυνος νόσος εἶναι ὁ ἀπερίσκεπτος ἔρως, ὅστις, δυστυχῶς, πολλὰς εὐγενεῖς ὑπάρξεις προώρως εἰς τὸν ᾅδην ἀποστέλλει.

Ἐν τῷ ἔρωτι ἡ μὲν γυνὴ νικᾷ διὰ τῆς ὑπομονῆς, ὁ δὲ ἀνὴρ νικᾶται ἀνυπομονῶν.

Μόνη ἡ ἀκριβὴς ἐκτίμησις τῆς ἀξίας τοῦ χρόνου φέρει τὴν ταχύτητα εἰς τὸς ἀποφάσεις.

Ὁ ἔχων ἔρωτα ἔχει καὶ λύπην.

Ἡ οἰκονομικὴ τοῦ χρόνου χρῆσις παρέχει εἰς ἡμᾶς καὶ ἄφθονους ὥρας σχολῆς.

Τὸν ἔρωτα μόνη ἡ ἀπροσποίητος ἀφοπλίζει ἀθφότης.

Ὁ συνάπτων συνοικέσιον χάριν τῶν χρημάτων λαμβάνει τὸ ἀργύριον τοῦ Ἰούδα, διὰ τὸ ὁποῖον ἀμέσως μεταμέλεται, παραδοὺς τὴν καρδίαν του, ἀλλ' εἶναι πλέον δι' αὐτὸν λίαν ἀργά.

Ἡ μὲν χαρὰ τοῦ ἔρωτος εἶναι ταχεῖα, ἡ δὲ θλῖψις αἰωνία.

Ὁ ἄνθρωπος ἐν τῷ κόσμῳ εἶναι ὁδοιπόρος προβαίνων ἀδιακόπως πρὸς ψυχρότερον κλῖμα, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀναγκάζεται νὰ περιπατῇ ταχύτερον ἐφ' ὅσον προχωρεῖ.

Μυρίαι λεπταὶ ἐπιδράσεις σχηματίζουσι τὸν ἀνθρώπινον χαρακτῆρα, αὗται δὲ εἶναι παραδείγματα καὶ συμβουλαί, θρησκεία καὶ μάθησις, φίλοι καὶ γείτονες.

Ὁ ἐμμανῶς ἐρῶν λησμονεῖ τὸν Θεόν.

Αἱ δυσκολίαι κατὰ διαφόρους περιστάσεις εἶναι οἱ κάλλιστοι βοηθοί, διότι παροτρύνουσι τὰς δυνάμεις πρὸς τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν καρτερίαν καὶ γεννῶσι προτερήματα, ἅτινα ἄλλως ἤθελον μένει κεκοιμημένα καὶ ἄγνωστα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ ἡλικία πολλάκις ἀντὶ νὰ συστέλλῃ καθιστᾷ ὡριμώτερον καὶ ἀνδρικώτερον τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀκάματος καὶ ἐπιδεικτικὴ πλὴν ἄσκοπος ἐνασχόλησις εἶναι παρακμή.

Γυνὴ μεγάθυμος ἀνυψόνει βαθμηδὸν τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἀνδρός, ἐν ᾧ εὐτελοὺς ψυχῆς γυνὴ ἐξευτελίζει καὶ τὸν σύζυγον.

Ἡ δύναμις τῆς ἐνδομύχου πεποιθήσεως ἡμῶν διαφαίνεται ἔτι μᾶλλον εἰς τὸ συναίσθημα τῶν ἐλέγχων τῆς συνειδήσεως.

Αἱ καλαὶ συνήθειαι καθ᾿ ἑκάστην ἐφηρμοσμέναι καὶ εἰς τὰς μᾶλλον ἀδιαφόρους πράξεις τοῦ βίου ἀποτελοῦσι τέλος τὸ σπουδαιότερον τῆς ἠθικῆς τοῦ ἀνθρώπου διαγωγῆς ἐλατήριον.

Αἱ καλαὶ ἀποφάσεις ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ ἀνθρώπου δίδουσι καλὴν διεύθυνσιν εἰς τὸν χαρακτῆρα καὶ τὸν λοιπὸν αὐτοῦ βίον, τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον τὸ ἐλάττωμα, τὸ ὁποῖον ἀποφεύγει ὁ ἄνθρωπος, εἶναι ἐκ τῶν κινδυνωδεστάτων ὑφάλων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ναυαγοῦσιν οἱ νέοι, ἐνίοτε δὲ καὶ οἱ γέροντες ἐὰν δὲν ἀπομακρυνθῶσιν ἐγκαίρως ἀπ᾿ αὐτοῦ.

Ὁ συζυγικὸς ἔρως δὲν ἔχει ἀνάγκην μυστηρίων καὶ φαντασιοπληξιῶν, καίει ἡδέως ἄνευ πυρετοῦ, ἄνευ παραφορᾶς, εἶναι βαθὺ αἴσθημα γαληνιαίας ἀγάπης, συνοδευομένης ὑπὸ φιλίας, ἐκτιμήσεως καὶ ἀφοσιώσεως, τῶν ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἡνωμένων ἡ ὕπαρξις διὰ μέσου ἀνθέων διαρρέει.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Τὸ ἀκατάληπτον ἐμπεριέχεται εἰς τὸν ὁρισμὸν τοῦ ἀπείρου.

Ἡ λατρεία τῶν χρημάτων καὶ ὄχι τὰ χρήματα καθ' ἑαυτὰ εἶναι ῥίζα τοῦ κακοῦ, εἶναι ἡ λατρεία αὕτη, ἥτις συστέλλει τὴν ψυχὴν καὶ καθιστᾷ αὐτὴν ἀναίσθητον πρὸς πᾶσαν γενναίαν σκέψιν καὶ πρᾶξιν.

Ὁ πλοῦτος οὐδόλως ἀποδεικνύει μεγαλοφροσύνην, καὶ χρησιμεύει μόνον πολλάκις, ὡς ἡ λάμψις τῆς πυγολαμπίδος ἀναδεικνύει τὸν σκώληκα, καθιστῶν φανερωτέραν τὴν ἀθλιότητα τοῦ ἰδιοκτήτου αὐτοῦ.

Ὁ συμπαθὴς γάμος εἶναι δεσμὸς πεπλεγμένος ἐξ ἀνθέων, ὧν ὁ ἔρως καὶ ἡ ἀμοιβαία ἐκτίμησις διατηροῦσι τὴν νωπότητα καὶ δροσερότητα.

Ὁ ἔρως ἀναπτύσσεται καὶ αὐξάνει κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ παρεντιθέμενα προσκόμματα.

Ὁ φθόνος δύο ἔχει πηγάς· τὴν ἀδυναμίαν τοῦ νοὸς καὶ τὴν διαφθορὰν τῆς καρδίας.

Εἰς τὰ βάθη τοῦ φθονεροῦ κρύπτεται ὁλόκληρος ᾅδης.

Τὰ αἰσθήματα ἅτινα ἀπορρέουσιν ἐκ τῆς καρδίας τοῦ εὐγενοῦς εἶναι ἡ φιλοφροσύνη, ἡ ἐπιείκεια, ἡ ἀγαθότης καὶ ἡ φιλανθρωπία.

Ἡ ἑσπέρα εἶναι ἑορτὴ τοῦ κεκοπιακῶτος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ποταπὴ πλεονεξία, λύσσα συκοφαντίας, καὶ ἐγωϊσμὸς εἶναι ὁ στολισμὸς τῆς καρδίας τοῦ φθονεροῦ.

Εἰς τοῦ τάφου, τὴν μικρὰν πλὴν ἀδιάβατον ὄχθην, ἀναστέλλονται ἀφανιζόμενα τὰ πάθη τῆς ζωῆς τὰ ἀνεξάλειπτα μίση, τὰ ὕπουλα καὶ ἀδυσώπητα συμφέροντα.

Τὸ πόρισμα τῶν πολλῶν τῆς ἀνθρωπίνου καρδίας ἁμαρτημάτων, εἶναι ὁ φθόνος.

Τὰ σπαρτὰ τὰ κιτρινίζει τὸ θέρος τὴν δὲ φρόνησιν φέρει ἡ ὥριμος ἡλικία.

Εἰς τὸν χειμῶνα ἀνήκουσιν αἱ ὁμίχλαι, αἱ χιόνες καὶ οἱ παγετοί, εἰς δὲ τὸ γῆρας ἡ πλήρης τῶν παθῶν γαλήνη.

Ὡραιότης ἄνευ φρονήσεως εἶναι ἄνθος ἄνευ εὐωδίας.

Μόνη ἡ ἀρετὴ εἶναι τὸ τέλειον ἀγαθὸν τῆς ψυχῆς.

Ἡ ζηλοτυπία εἶναι θυγάτηρ τῆς φιλαυτίας καὶ ἀδελφὴ τοῦ φθόνου.

Ο ὅρος τοῦ νὰ ἀσφαλίσῃ ὁ ἄνθρωπος ἐκ τῆς ζωῆς τῆς παρούσης τὴν μέλλουσαν, δὲν εἶναι νὰ ὑποφέρῃ ἐνταῦθα, ἀλλὰ μόνον νὰ μὴ σφάλῃ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ὅσα ἡ ὁμόνοια καὶ ἡ ἀγάπη μετὰ κόπου ἀνήγειρε, καταστρέφονται ὑπὸ τῆς ἀρᾶς τῶν διχονοιῶν· ὅσα ἡ φιλαδελφία κατὰ μικρὸν ἐσύναξε καταβροχθίζει ἐντὸς ὀλίγου μόνος ὁ ὀλέθριος ἐγωϊσμός.

Τὰς ἀνθρωπίνους παλιρροίας οὐδὲν διαφεύγει οὐδὲ αὐτὴ ἡ κόνις τῶν τεθνεώτων.

Τὸν ἀληθῶς ἔξοχον οὐδόλως προσβάλλει ἡ αὐθάδεια τοῦ κοινοῦ ἀνθρώπου, οὔτε τὴν εὐγενῆ ψυχὴν ὁ ἐπὶ καταλόγῳ προγόνων σεμνυνόμενος μωρός, οὔτε τὸν ἀρεταῖς κεκοσμημένον ἡ τοῦ συρφετώδους ὄχλου κακολογία, οὔτε τὸν ἰσχυρὸν ἄνδρα τὸ ὑπὸ παιδικῆς ἁπαλῆς χειρὸς ἐπενεχθὲν ῥάπισμα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ πραότης τότε μόνον ἑλκύει ὅλων τὰς καρδίας, ὁσάκις συνδυάζεται μετ' ὀρθότητος αἰσθημάτων.

Αἱ μεγαλόφρονες φύσεις, ἀντὶ νὰ καταβληθῶσιν ἐνθαρρύνονται ὑπὸ τῶν δυσχερειῶν.

Ἐλπὶς ἀκράδαντος καὶ ἀκατάβλητος ἀπόφασις, ὑπερνικῶσι τὰς δυσχερείας.

Ἡ συνήθεια εἶναι πρᾶξις καὶ καθίσταται εὐεργέτρια ἢ τύραννος ἡμῶν καθόσον εἶναι ἀγαθὴ ἢ κακοήθης.

Ἐν τῷ κόσμῳ οἱ ἀνθόπλεκτοι στέφανοι ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ ἀνταλλάσονται διὰ βαρυτάτων ἁλύσεων.

Ἡ χάρις κατὰ τὰς κοινωνικὰς σχέσεις ἔχει ὁμοίαν σιωπηλὴν ἐπίδρασιν ὅσην καὶ τὸ φῶς τὸ κοσμοῦν τὴν φύσιν διὰ ποικίλων χρωμάτων.

Ἡ πνευματικὴ ἀργία εἶναι τὸ ἕλκος τοῦ νοός.

Ἡ κινητήριος τοῦ κόσμου δύναμις εἶναι αἱ ἠθικαὶ ἀρεταί.

Τὰ ἐξ ἀπροσδοκήτων περιστάσεων ἀποκτηθέντα χρήματα ὡς καὶ τὰ εἰς τὰ τυχηρὰ παιγνίδια, ὀφειλόμενα, πολλάκις ἐπιφέρουσι τὸν ὄλεθρον ἀντὶ τῆς εὐτυχίας.

Οἱ ἐρῶντες ματαίως μακρύνονται εἰς τὴν ἐρημίαν καὶ ἀποφεύγουσι τὸν κόσμον· οἱ τοιοῦτοι φέρουσι πανταχοῦ τὸ βέλος ἐν τῇ καρδίᾳ, καθὼς ἡ φεύγουσα ἔλαφος φέρει πολλάκις τὸν θανατηφόρον μόλυβδον ἐν τοῖς σπλάγχνοις.

Κόραι πλουτήσασαι τὸν νοῦν αὐτῶν διὰ ποιημάτων, ἅτινα πρὸς ἐνασχόλησιν τῆς φαντασίας ἐγράφησαν, ἀπαξιοῦσι νὰ ἔλθωσιν εἰς γάμου κοινωνίαν μετ' ἀνδρῶν τιμίων μὲν καὶ χρηστῶν, μὴ ἀνταποκρινομένων δε πρὸς τὸ ἰδανικὸν τῆς ἐξημμένης αὐτῶν φαντασίας πρότυπον, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἔμειναν ἐπὶ τέλους ἄγαμοι ἢ ἠναγκάσθησαν νὰ λάβωσι σύζυγον ἀνάξιον, πλήρη πραγματικῶν ἐλαττωμάτων, ἢ καὶ ἐν τῷ γάμῳ ἐγένοντο ὑποκείμενα φαντασιόπληκτα καὶ φιλόμυθα, γυναῖκες ληρώδεις, κακαὶ σύζυγοι, κακαὶ μητέρες, προτιμῶσαι νὰ φαίνωνται καὶ νὰ λάμπωσι κατ' ἐπιφάνειαν, ἢ νὰ ὦσι τέλειαι ἐν ᾗ ἐκλήθησαν τάξει.

ΤΕΛΟΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
007000024028

ΤΙΜΑΤΑΙ:

Ἐνταῦθα .... Γρ. 3.20

Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ .... Φρ. 1.—

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ